

Zygmunt Chmielarz OP

KOCHAM CIĘ, MÓJ JEZU...

**Przewodnik po Mszy św.
dla dzieci**

Zygmunt Chmielarz OP

KOCHAM CIĘ, MÓJ JEZU...

**Przewodnik po Mszy św.
dla dzieci**

OFICyna WYDAWNICZO-POLIGRAFICZNA „ADAM”

Warszawa

Fundacja Veritas - Szczecin

Projekt okładki
LESZEK RUDNICKI

Redaktor naczelny
ADAM MAZUREK

Redaktorzy merytoryczni
IRENA BURCHACKA
STEFAN BUDZYŃSKI

Redaktor techniczny
JOANNA ROMANOWSKA-BARANOWSKA

Zdjęcie kolorowe I strona okładki
z archiwum Ojców Bernardynów

Zdjęcie kolorowe IV strona okładki
o. Zygmunt Chmielarz

IMPRIMI POTES
Dr Jan Śliwa OP
Prowincjał Polskiej Prowincji Dominikanów
Warszawa, 17.05.1996 r., Reg. Prow. 211/96

IMPRIMATUR
Ksiądz Arcybiskup
Marian Przykucki
Metropolita Szczecińsko-Kamieniecki
Szczecin, dnia 06.07.1996 r.
Znak: Ha 8-8/96

© Copyright by Oficyna Wydawniczo-Poligraficzna „ADAM”
Warszawa 1997

ISBN 83-86940-51-4

Spis treści

1. Pocałunek Ołtarza.....	5
2. Znak krzyża w Eucharystii.....	5
3. Pozdrowienie.....	6
4. Podanie intencji Mszy św.	7
5. Uznanie siebie za grzesznika.....	8
6. „Chwała na wysokości Bogu”.....	8
7. Modlitwa w imię Trójcy Świętej	9
8. Homilia Słowa Bożego.....	10
9. Czytanie Ewangelii.....	11
10. Homilia czy kazanie?	11
11. Wyznanie wiary.....	12
12. Modlitwa powszechna.....	12
13. Ofiarowanie chleba i wina.....	13
14. Modlitwa Eucharystyczna.....	13
15. Modlitwa „Ojcze nasz”.....	15
16. Znak pojednania.....	15
17. Uczta dzieci Bożych.....	16
18. Nasza postawa w czasie Komunii Świętej	16
19. Błogosławieństwo końcowe.....	17

1. Pocałunek Ołtarza

Dzisiaj rozważymy pierwszy gest i symbol w czasie Mszy świętej. Kiedy już usadowimy się w ulubionym miejscu w kościele, słyszymy dzwonek i oto dostojnie wychodzi z zakrystii procesja. Organista intonuje pieśń na wejście, czym zaprasza nas do śpiewu a kapłan wraz z ministrantami przykłęka przed tabernakulum, a następnie podchodzi do ołtarza i go całuje. Czy zastanawiałeś się, dlaczego kapłan całuje właśnie ołtarz? Co znaczy ten gest?

Jest to przede wszystkim wyraz czci i hołdu złożony przez celebransa w imieniu wszystkich obecnych (także i w twoim) dla ołtarza. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa ołtarz był ustawiany na miejscu śmierci męczenników, był symbolem ich ofiary i poświęcenia dla Chrystusa. Ołtarz jest także znakiem samego Chrystusa, który jest ołtarzem, kapłanem i ofiarą (Hbr 4, 14; 9, 14). Dopiero po milczącym pocałunku - powitaniu z Jezusem, kapłan rozpoczyna pozdrowienie zebranych w imię Trójcy Przenajświętszej.

A pocałunek? Co on oznacza? Pocałunek w Piśmie Świętym ma znaczenie całkowitego oddania w miłości. Pocałunek jest składany na twarzy przyjaciela, jest znakiem więzi między Oblubienicą a Oblubieńcem. Może być jednak - jak wszystko co święte - zakłamanym, tak jak uczynił to apostoł Judasz - zdrajca, wobec Mistrza w Ogrodzie Oliwnym. Kapłan, całując ołtarz, wita się z Chrystusem w Twoim imieniu i za chwilę przywita się również z Tobą.

2. Znak krzyża w Eucharystii

Po ucałowaniu ołtarza kapłan pozdrawia wszystkich zgromadzonych w imię Trójcy Przenajświętszej: „**W imię Ojca**

i Syna i Ducha Świętego". Kreślimy wtedy znak krzyża na czole i ramionach. Ten znak krzyża nie powinien być kreślony bezmyślnie, odruchowo i pośpiesznie, jakby trzeba było odganiać się od much. Jest to bowiem nasze wspólne wyznanie wiary w Boże tajemnice, powitanie na Eucharystii, rozpoznanie siebie jako uczniów Chrystusa, dzieci Niebieskiego Ojca i przyjaciół Ducha Poczyciela. Cała Trójca Święta jest obecna między nami i w nas i łączy nas wokół ołtarza. We Mszy św. podchodzimy do Boga Świętego, Dawcy Życia i Miłości, Stworzyciela całego świata, wszystkich ludzi. Ten Bóg przychodzi w Eucharystii, aby ogarnąć nas swoją łaską i miłosierdziem. Nakreślając dokładnie znak krzyża na naszym ciele pragniemy, aby łaska Boża ogarnęła nasze ciało, duszę, umysł - nas całych. Po pozdrowieniu w imię Trójcy Przenajświętszej odpowiadamy: „**Amen**”. Wyrażamy przez to, że pragniemy przyłączyć się do prawdy, życia, Boga i chcemy Mu służyć. Zgadzaemy się, aby Bóg zamieszkał w naszych duszach.

3. Pozdrowienie

Po uczynieniu znaku krzyża na ciele, kapłan zwraca się do nas ze słowami: „**Pan z Wami**” lub też „**Miłość Boga Ojca, łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa i dar jedności z Duchem Świętym niech będą z Wami....**” i rozkłada ręce. A my odpowiadamy: „I z Duchem Twoim”. Słowa są nie tyle życzeniem, co stwierdzeniem faktu, że nie jesteśmy sami, że jest z nami Bóg. To piękne pozdrowienie jest również błogosławieństwem, czyli pragnieniem największego Dobra dla nas wszystkich. Jednoczy nas w obecności Boga, „**JESTEM**”, ogarnia nasze serca, umysły, ciała. Anioł Gabriel zwracał się do Maryi jakże podobnymi słowami:

„Pan z tobą”. Jezus u kresu swojej wędrówki powiedział do apostołów: „**A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata**” (Mt 28, 20).

Obecność Jezusa przynosi nam miłość, pokój, łaskę - umacnia naszą jedność. Jeśli jesteś na Mszy św. razem z rodzicami, to wówczas twoja więź z nimi jest błogosławiona przez samego Boga. Warto zastanowić się, co w ciągu tygodnia (jakie czyny, słowa, jaka postawa) wspomagają jedność w twojej rodzinie, a co stanowi zagrożenie dla twojej jedności z Rodzicami?

4. Podanie intencji Mszy św.

Na pewno zwróciliście uwagę, że zaraz po pozdrowieniu kapłan podaje intencję w jakiej będziemy się modlić. Mówi zatem: „*Msza św odprawia się w intencji: świętej pamięci Karola albo o zdrowie dla Małgorzaty*” lub jeszcze inaczej. W tym momencie celebrans przypomina nam, że jesteśmy jedną rodziną, w której nie ma mowy o obojętności na losy nikogo z nas. Wszyscy potrzebujemy modlitwy za siebie, wszyscy o tę modlitwę prosimy. Ktoś, kto ma ważny powód, idzie do kapłana przed Mszą i prosi o modlitwę za jakąś osobę lub w jakiejś sprawie. Kapłan, wierny tej prośbie, w wyznaczonym czasie na Mszy podaje „intencję”, do której jeszcze każdy z nas dołącza własne prośby. „Intencja” jest również znakiem naszej wiary, że nasza modlitwa może być wysłuchana przez miłosiernego Ojca, że możemy otrzymać to, o co prosimy w imię Jezusa Chrystusa. Sam Syn Boży zachęcał nas do takiej właśnie modlitwy, jedni za drugich, ale nie tylko mamy wołać za przyjaciół, lecz również za wrogów. Dopiero taka modlitwa jest prawdziwie chrześcijańska.

5. Uznanie siebie za grzesznika

Pamiętamy słowa kapłana: „**Uznajmy przed Bogiem, że jesteśmy grzeszni**”. I gest uderzenia się we własne piersi. Co oznacza to wspólne wyznanie grzechów na samym początku Eucharystii?

Na Mszę przychodzimy jako dzieci Boga. W czasie minionych dni każdy z nas popełnił czyny, myśli czy słowa, które zasmuciły Boga. Były one naszym sprzeciwem wobec Niego i dlatego już na początku przyznajemy się do słabości, powierzamy się miłosierdziu Bożemu, tak aby On spalił nasze grzechy w ogniu swojej miłości. Ten moment na Mszy nie zastępuje sakramentu pokuty, lecz oczyszcza nas z zaniedbań czy grzechów lekkich tak, jak obmycie rąk pozwala na zbliżenie się do stołu. Kapłan zachęca nas do nawrócenia serc, ale i on sam uczestniczy w pokucie, wyznaje swoją słabość i prosi wierzących o wspólne wołanie o litość Boga. Wówczas przez chwilę pozostajemy w ciszy, aby każdy indywidualnie stanął przed obliczem Boga Ojca i można nawet zawołać w sercu: *Panie, przynoszę Ci moje życie; Ty je znasz. Daj mi odczuć smutek z tego powodu, że tak mało Cię kocham i że nie kocham moich bliźnich tak, jak Ty nakazałeś. Otwórz moje zamknięte serce, pozwól mi odkryć i ocenić mój grzech. Daj mi serce wrażliwe, bolejące i czyste, chroń mnie przed złem.*

6. „Chwała na wysokości Bogu”

W niedzielę i uroczystości liturgiczne (oprócz Adwentu i Wielkiego Postu) kapłan intonuje hymn: „**Chwała na wysokości Bogu**”. Hymn ten jest bardzo stary. W czwartym wieku po Chrystusie był poranną modlitwą pełną uwielbienia.

Czy wsłuchaliście się w słowa tego tekstu? Zaczyna się słowami z Ewangelii według św. Łukasza (Łk 2, 14). Jest to okrzyk aniołów, który rozdarł betlejemską noc i milczenie pasterzy... Zaraz potem nasze jedno zdanie jakby pociągało drugie: „**Chwalimy Cię. Błogosławimy Cię. Wielbimy Cię. Wysławiamy Cię. Dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja**”. Ile radości w tych słowach, ile uwielbienia Boga!

Przemawiamy również do Jezusa Chrystusa: „**Panie, Synu Jednorodzony...**” Głosimy Jego majestat, ale jesteśmy świadomi naszej grzeszności i tego, że On - Chrystus - gładzi nasze grzechy, jest Święty. Zobaczcie, jak bogata jest ta modlitwa, ile w niej prawdy o Jezusie i życiu każdego z nas. Hymn ten wychowuje i poucza nas w duchu miłości. Warto odmawiać go nabożnie, aby nie przeoczyć tak pięknej okazji do uwielbienia Boga.

7. Modlitwa w imię Trójcy Świętej

Na naszej „mapie” wędrówki po symbolach wiary dzisiaj zwrócimy uwagę na modlitwę, jaka następuje zaraz po recytacji lub śpiewie hymnu „Gloria”. Kapłan mówi wówczas słowa: „**Módlmy się**” i rozkłada ręce, jako znak zachęty nie zaś bezsilności. Przez chwilę zapada cisza, jest to czas kiedy możemy w swoich sercach zwrócić się do Boga. Potem celebrans zabiera głos w imieniu zgromadzenia, dlatego używa on zawsze pierwszej osoby liczby mnogiej: „**Módlmy się**”, „**Prosimy cię**”, „**abyśmy**”. Tekst tej modlitwy w zależności od okresu liturgicznego wyraża aktualną intencję naszej modlitwy, jest ostatnim dzwonkiem dla śpiochów, aby zauważyli jaki okres, wydarzenie czy święto jest przeżywane podczas Eucharystii. Wsłuchajcie się w Tę modlitwę.

8. Harmonia Słowa Bożego

Po modlitwie, która nazywa się kolektą siadamy w ławkach i wsłuchujemy się w czytane słowo Boże. Zauważmy, że lektor czyta z ambonki, a nie od głównego ołtarza. Ambonka jest bowiem „**Ołtarzem Słowa**”. Tak jak na głównym ołtarzu przychodzi do nas Jezus pod postacią Ciała i Krwi, tak z ambonki przychodzi pod postacią Słowa.

Lektor czyta najpierw fragment Starego Testamentu, a potem kantor śpiewa lub czyta Psalm, a następnie kolejna osoba czyta fragment z Nowego Testamentu. Przed samą Ewangelią, na słowa Alleluja powstajemy i wówczas słyszymy krótkie wezwanie do słuchania. Do ambonki podchodzi kapłan (lub diakon - o którym jeszcze kiedyś dokładniej napiszemy) i czyta słowo Boże - Ewangelię.

Wszystkie czytania stanowią piękną kompozycję złączoną jednym tematem, są jak bukiet kwiatów, lecz trzeba być człowiekiem wrażliwym na piękno, aby rozpoznać tę kompozycję. Lektura jest zazwyczaj zapowiedzią czegoś ważnego, co się stanie w Nowym Testamencie. Psalm to śpiew, którym wypowiadamy nasze pragnienia bycia wiernymi Bogu. Czytanie z Nowego Testamentu jest już zapowiedzią Ewangelii, jej komentarzem. Alleluja - to głos wychwalania Boga za to, że wypowiada do nas Słowa Zbawienia, dzięki którym mamy życie wieczne. A teraz posłuchaj czytań z obecnej niedzieli. Czy dostrzegasz tę jedność? Czy słyszysz piękno Bożego nauczania? Pan Jezus powiedział: „*kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!*” Słuchanie jest wyrazem naszego szacunku i wiary.

9. Czytanie Ewangelii

Głównym momentem liturgii Słowa jest lektura Dobrej Nowiny. Zauważcie, że symbolem znaczenia jest powstanie wszystkich uczestników w czasie śpiewu Alleluja. Stoimy, to znaczy „czuwamy”, „jesteśmy gotowi na wejście Pana”. Kapłan - jakby przenikając tajemnicę naszej obecności - zwraca się do nas ze słowami: „**Pan z wami...**”

To znaczy, że jest wśród nas Jezus Chrystus, gdyż słowa kapłana upewniają nas, że Pan jest z nami i w nas (w naszych sercach). A zatem odpowiadamy: „Pan jest też przy Tobie, kapłanie, On będzie przemawiał przez Ciebie”, co wyrażamy słowami: „**I z duchem Twoim**”. Wówczas celebrans ogłasza z jakiej Ewangelii (z któregoś Ewangelisty) będziemy słuchać fragmentu Dobrej Nowiny.

Teraz jest miejsce na bardzo ważny gest: małym krzyżykiem naznaczamy nasze czoła, usta i piersi. Ten potrójny krzyż oznacza, że chcemy słuchać Boga i kochać Go (słuchać zawsze, oznacza również i miłować) całym umysłem i sercem oraz głosić Jego zbawienie ustami.

Kapłan rozpoczyna lekturę; kiedy skończy - powie lub zaśpiewa: „**Oto Słowo Pańskie**”, a my odpowiadamy: „**Chwała Tobie Chryste**”. Spójrzcie na kapłana, pochyla się, aby ucałować z szacunkiem przeczytaną Ewangelię. Widzicie teraz, ile znaczeń ma w sobie taki krótki fragment liturgii. W czasie Eucharystii dokładnie przyjrzyjcie się temu momentowi. Jest on bardzo ważny dla każdego, kto chce przebywać jako uczeń przy Chrystusie.

10. Homilia czy kazanie?

Homilia jest komentarzem do usłyszanego Słowa Bożego. Kapłan stara się jeszcze bardziej przybliżyć wezwanie Boga.

Pamiętajmy, że za pośrednictwem tego oto stojącego księdza sam Bóg poucza nas, jak żyć po chrześcijańsku. Homilia jest tym momentem, kiedy Słowo Boże zakorzenia się w naszych sercach, aby wydać plon: 100-krotny, 50-krotny, 10-krotny.

11. Wyznanie wiary

Po homilii, w dzień uroczysty, powstajemy, aby wypowiedzieć bardzo stare słowa o głębokim, mądrym znaczeniu. Mówimy: „**Wierzę w Boga**”. Jest to wyznanie wiary w Trójcę Świętą, w tajemnicę Kościoła, w łaskę, w życie wieczne, zgodnie z nauką i Tradycją Kościoła katolickiego. Ten moment Mszy jest podobny do przysięgi wojskowej; ślubujemy nie tylko bronić prawdy tych słów, ale przede wszystkim żyć nimi na co dzień. Tak, to prawda, zdania jakie wymawiamy są bardzo trudne, lecz uczymy się ich znaczenia na lekcji religii, przez lekturę Pisma Świętego, przez historię Kościoła, uczestnicząc w liturgii.

Mam dla Was taką propozycję: wsłuchajcie się w **Wyznanie Wiary** i zapamiętajcie taki zwrot, którego nie rozumiecie. Po powrocie do domu zapiszcie go w zeszytach, na najbliższej katechezie, pokażcie Siostrze lub Ojcu katechecie. Na pewno oni Wam pomogą zrozumieć to jedno zdanie, które - jak perła - jest częścią naszyjnika, jaki otrzymaliśmy od naszych przodków.

12. Modlitwa powszechna

Po wyznaniu wiary przechodzimy do modlitwy w intencji całego Kościoła, wszystkich ludzi i oczywiście nas samych. Ułożone są one w porządku świadczącym o potrzebach

wspólnoty chrześcijańskiej. Modlimy się za Ojca Świętego, o pokój dla ludzi walczących ze sobą, za zmarłych, o zdrowie dla najbliższych.

Modlitwa powszechna łączy nas w jedną rodzinę, jedną owczarnię, której pasterzem jest Jezus Chrystus. On sam nas pouczał, że o cokolwiek będziemy prosić w imię Jego, to się stanie.

13. Ofiarowanie chleba i wina

Na Mszę świętą przynosimy owoce naszej tygodniowej pracy. Przedstawiają je chleb i wino, które są złożone na ołtarzu. Kapłan bierze patenę z białym chlebem a potem kielich z winem i unosi do góry. Ofiarowuje je w naszym imieniu Panu Bogu. Mówi: „Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, owoc ziemi oraz pracy rąk ludzkich, który tobie ofiarujemy, aby stał się dla nas chlebem życia”.

„Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki”.

Często w tym momencie wierzysz się i rozmawiasz. Nie wiesz, co z sobą zrobić. Przyłącz się do wszystkich, którzy w tym czasie śpiewają pobożne pieśni. Przyłącz się również do kapłana i ofiaruj Panu Jezusowi wszystko, co dobrego zrobiłeś w ostatnim czasie.

14. Modlitwa Eucharystyczna

Na pewno znacie taki dialog ze Mszy świętej:

- **W górę serca.**
- **Wznosimy je do Pana.**
- **Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.**
- **Godne to i sprawiedliwe...**

wspólnoty chrześcijańskiej. Modlimy się za Ojca Świętego, o pokój dla ludzi walczących ze sobą, za zmarłych, o zdrowie dla najbliższych.

Modlitwa powszechna łączy nas w jedną rodzinę, jedną owczarnię, której pasterzem jest Jezus Chrystus. On sam nas pouczał, że o cokolwiek będziemy prosić w imię Jego, to się stanie.

13. Ofiarowanie chleba i wina

Na Mszę świętą przynosimy owoce naszej tygodniowej pracy. Przedstawiają je chleb i wino, które są złożone na ołtarzu. Kapłan bierze patenę z białym chlebem a potem kielich z winem i unosi do góry. Ofiarowuje je w naszym imieniu Panu Bogu. Mówi: „Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, owoc ziemi oraz pracy rąk ludzkich, który tobie ofiarujemy, aby stał się dla nas chlebem życia”.

„Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki”.

Często w tym momencie wierzysz się i rozmawiasz. Nie wiesz, co z sobą zrobić. Przyłącz się do wszystkich, którzy w tym czasie śpiewają pobożne pieśni. Przyłącz się również do kapłana i ofiaruj Panu Jezusowi wszystko, co dobrego zrobiłeś w ostatnim czasie.

14. Modlitwa Eucharystyczna

Na pewno znacie taki dialog ze Mszy świętej:

- **W górę serca.**
- **Wznosimy je do Pana.**
- **Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.**
- **Godne to i sprawiedliwe...**

- Zaprawdę godne to i sprawiedliwe... Tak, to jest początek Modlitwy Eucharystycznej, która kończy się aż na słowach: „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie* Tobie, Boże Ojczy wszechmogący,* w jedności Ducha Świętego,* wszelka cześć i chwala przez wszystkie wieki wieków. Amen”. Ta modlitwa jest kierowana przez kapłana w imieniu wszystkich wiernych do Boga Ojca. Co więcej, kapłan wypowiada jej słowa w imieniu Chrystusa - Przez Niego, z Nim i w Nim i tymi słowami modli się zgromadzony Kościół. Treść tej modlitwy nawiązuje do aktualnego święta w liturgii (np. czas Adwentu), ważnych wydarzeń (np. pierwsza Komunia, sakrament małżeństwa), czy też jest szczególnym wspomnieniem zasług Chrystusa i Miłosierdzia Boga Ojca. Kapłan przez cały czas używa zwrotu „my”, gdyż modli się w imię jedności z innymi kapłanami i biskupami, jako przedstawiciel wspólnoty. Ołtarz jest otoczony przez wiernych, którzy wyrażają swoje uczestnictwo w tej modlitwie przez ciszę i skupienie. Jest tylko jeden taki moment, kiedy Kościół podrywa się do śpiewu przez najważniejszą chwilę: Tajemnicę Przeistoczenia. Czy wiecie kiedy? W czasie śpiewu Święty, Święty, Święty... wówczas wszyscy naśladujemy pieśń Aniołów.

Właściwie, moi Drodzy, to dzisiaj najtrudniej jest mi do Was napisać, czy opowiedzieć o tej części Mszy św., którą jest przeistoczenie. Chyba mnie rozumiecie, prawda? Kiedy po śpiewie „Święty, Święty, Święty” kapłan błogosławi biały chleb i kielich z winem i wodą, to jeszcze nie jest obecny przed nami realnie Pan Jezus. Ale już w momencie, kiedy kapłan, używając swego głosu Chrystusowi, wypowiada słowa:

To jest Ciało moje, które za Was będzie wydane...

To jest Krew moja, która za Was i za wielu będzie wylana...

To czyńcie na moją pamiętkę.

To już teraz Chleb jest Ciałem Jezusa a Wino Jego Krwią!!! Jeżeli teraz mnie zapytacie: „jak to się dzieje”, to odpowiem, że jest to niepojęty cud, cud miłości Boga dla każdego z nas, gdyż On sam chce być naszym duchowym pokarmem!!!

W tym czasie kapłan wskazuje na Ciało i Krew Chrystusa, mówiąc: „**Oto wielka tajemnica wiary**”. A my odpowiadamy, że głosimy śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, że wierzymy, iż przed nami na ołtarzu jest **ŻYWY JEZUS!!!** Jakież cud wydarza się w czasie Eucharystii, nieprawdaż? Ale czy potrafimy korzystać z tego cudu, czy przyjmujemy Chrystusa do serca? Czy żyjemy na co dzień, choćby wśród najbliższych tak, aby świadczyć, że spożywaliliśmy Ciało i Krew naszego Pana?

15. Modlitwa „Ojcze nasz”

Chciałbym zwrócić waszą uwagę na jedną z najpiękniejszych modlitw, jaką przekazało nam Pismo Święte, modlitwę jakiej nauczył nas Pan Jezus. Przede wszystkim napiszcie ją na kartce papieru, zdanie pod zdaniem i zastanówcie się, czym się ona charakteryzuje?

Na przykład: „Ojcze nasz, któryś jest w niebie...”

16. Znak pojednania

„Pokój Pański niech będzie zawsze z wami”...

„I z duchem Twoim”.

Podajemy dłoń na znak pokoju, miłości, przyjaźni, przebaczenia. Uśmiechamy się do siebie jak prawdziwe dzieci Boże.

17. Uczta dzieci Bożych

Czy słyszałeś w czasie Mszy św. takie słowa:

„Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Błogosławieni, którzy zostali zaproszeni na Jego ucztę”.

Wierni odpowiadają na słowa kapłana: **„Panie nie jestem godzien (godna), abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja”.**

„Ciało Chrystusa”.

„Amen”.

Pan Jezus przychodzi do Ciebie w Komunii Św. Pragnie w Tobie zamieszkać. To najpiękniejszy dzień w Twoim życiu.

18. Nasza postawa w czasie Komunii Świętej

Przyjęcie do serca Pana Jezusa jest najważniejszym momentem w czasie Eucharystii. Czy zauważyliście, jak dorośli ustawiają się w długiej kolejce do kapłana po Ciało Chrystusa? Na pewno widzicie ich skupienie, ostatnie modlitwy poprzedzające spotkanie z Bogiem, może słyszycie ich śpiew? Komunia Święta jest uroczystą chwilą. Przez postawę naszego ciała, złożone ręce, skupienie, spokój, przygotowujemy drogę dla Pana, który już się zbliża. Przed kapłanem nie przepychamy się, lecz podchodzimy i otwieramy usta - bramę ku naszemu sercu. Kiedy już Pan Jezus spocznie na naszym języku w postaci hostii, niech nasza modlitwa wyrazi wdzięczność za to, że **BÓG W NAS ZAMIESZKUJE.**

Chwile po Komunii Świętej są równie ważne jak nasze do niej przygotowanie. Dlatego potrzeba jeszcze głębszej ciszy i modlitwy w naszym sercu.

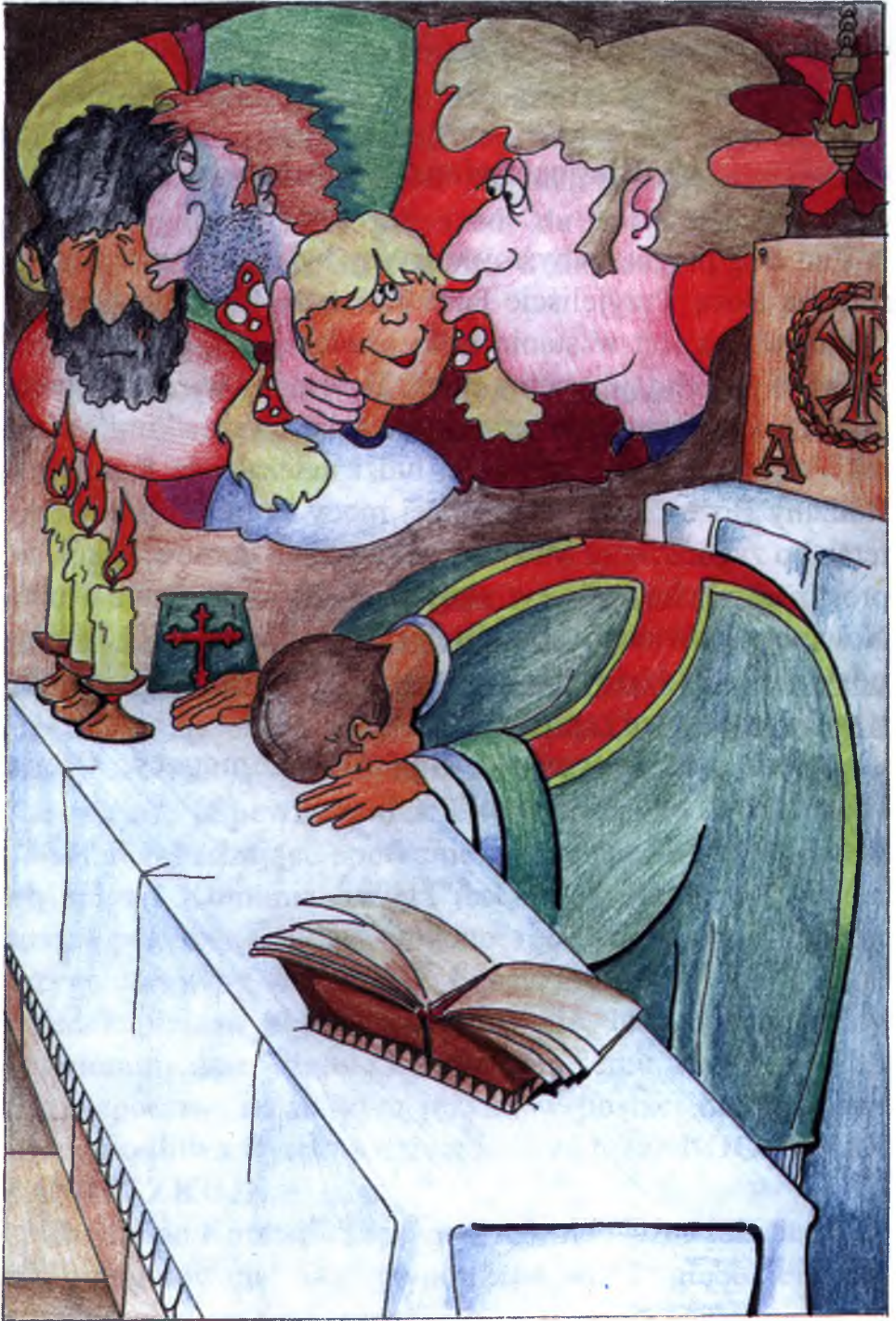
W tym czasie kapłan oczyszcza kielich i sam w skupieniu na chwilę pograża się w modlitwie. Teraz każdy z nas może osobiście powiedzieć Panu Jezusowi, że Go kocha .

19. Błogosławieństwo końcowe

Pan Bóg pragnie, abyśmy wszyscy byli jedną miłującą się rodziną Bożą. Przyjęliście Pana Jezusa w Komunii Świętej. Dusza wasza jest w stanie łaski uświęcającej, czyli nie ma żadnego grzechu, jest pełna Boga. Tworzymy więc wspólnotę miłości. Pan Jezus jednoczy nas ze sobą i wszystkimi bliźniemi. Pragnie, aby jak najwięcej ludzi należało do Kościoła - Rodziny Bożej. Pełni więc Bożej mocy i miłości pójdziemy teraz po zakończeniu Mszy św. do naszych domów, szkół, po prostu „w świat”, aby w słowach i czynach głosić Dobrą Nowinę o zbawieniu. **„Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja Was posyłam”**. **„Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”**.

„Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec i Syn i Duch Święty. Amen”.

***

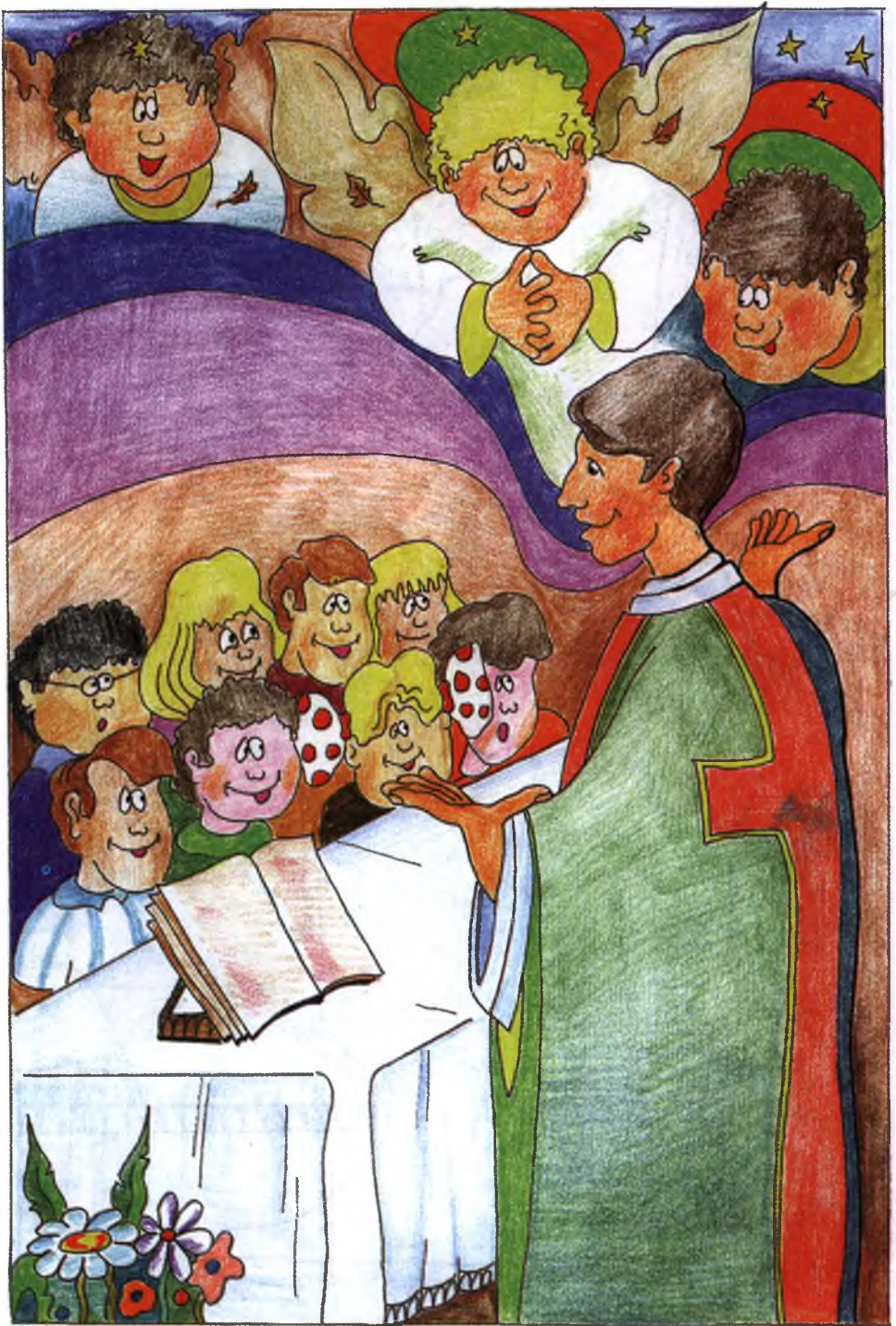

Temat nr 2

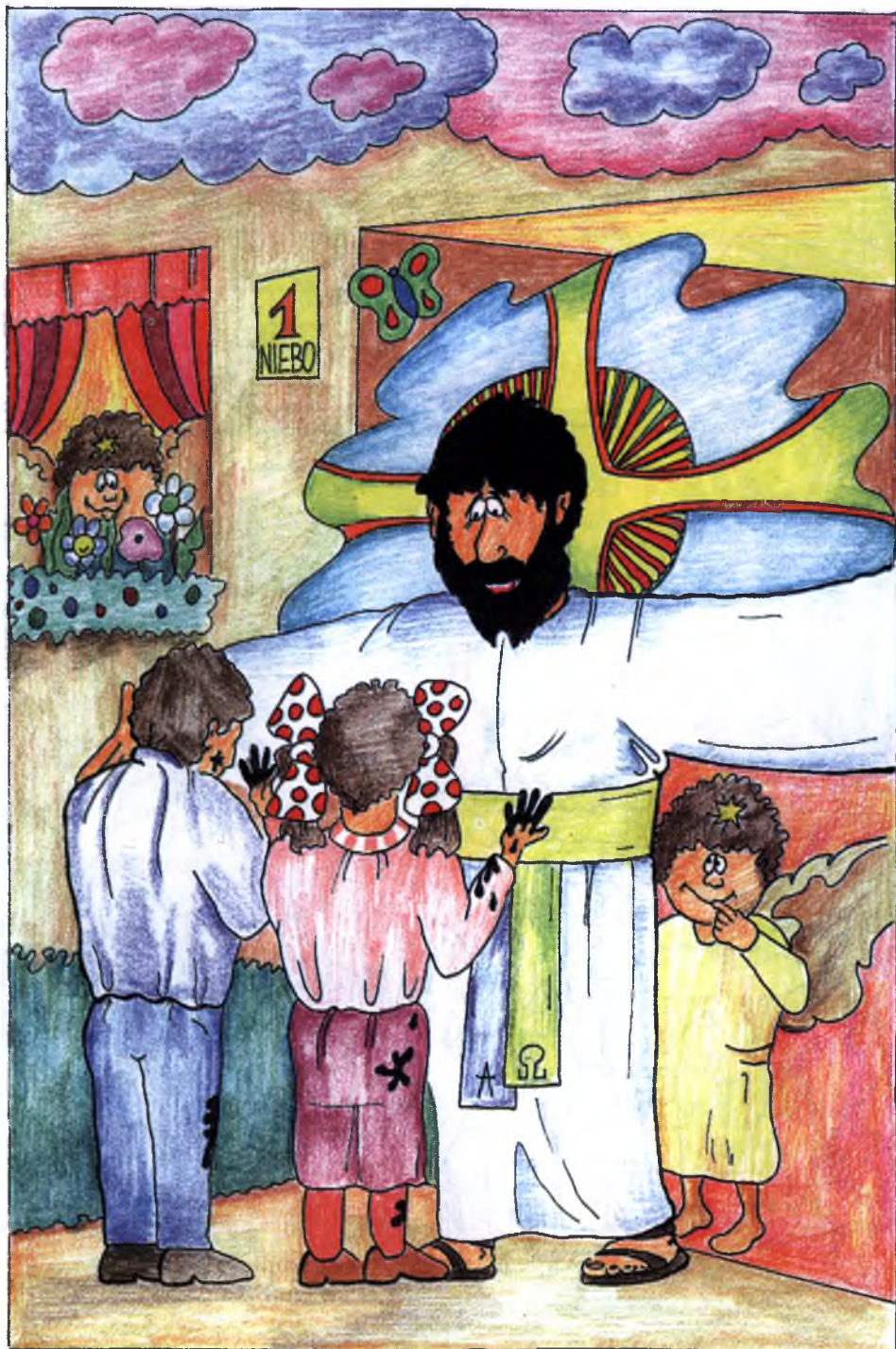

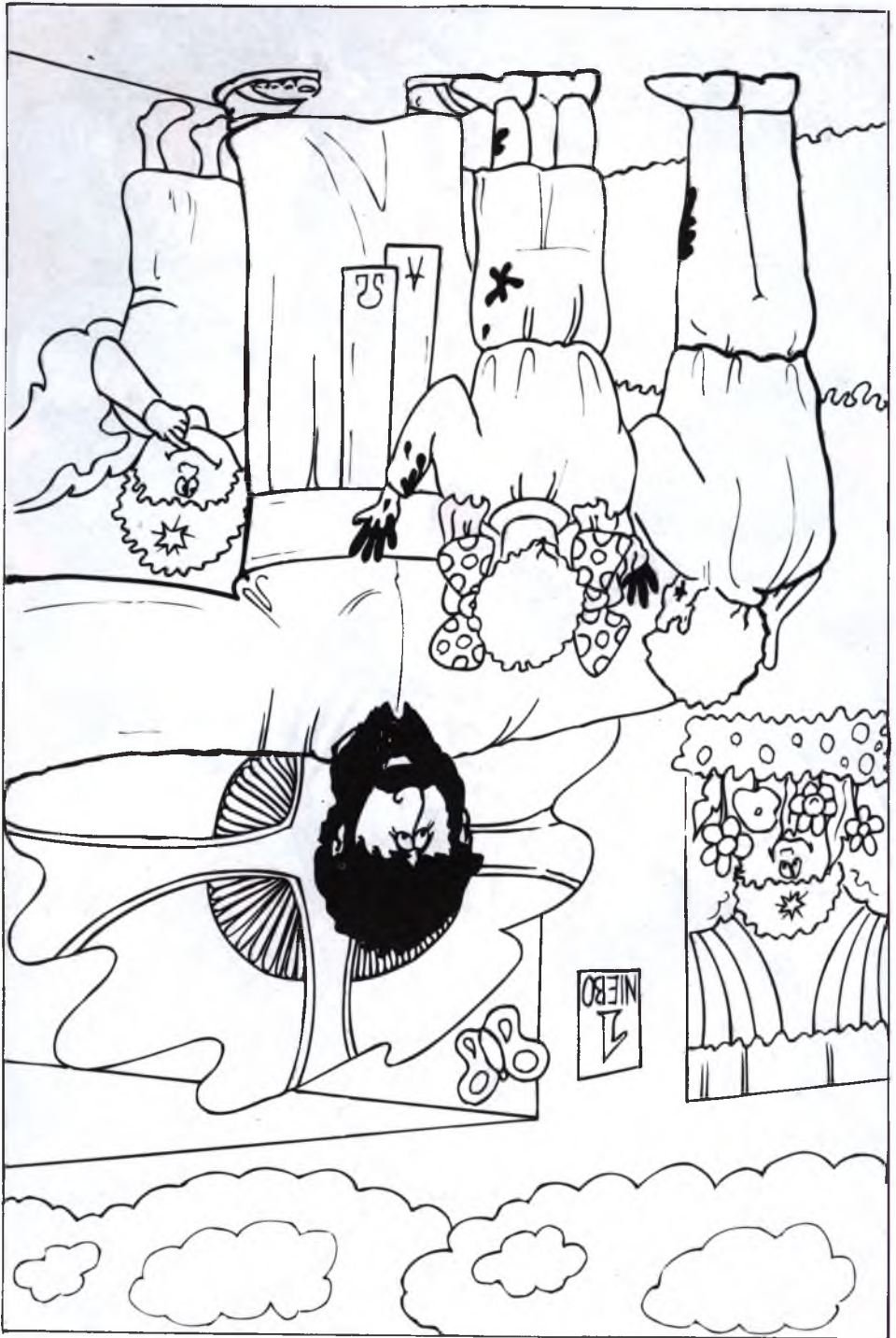

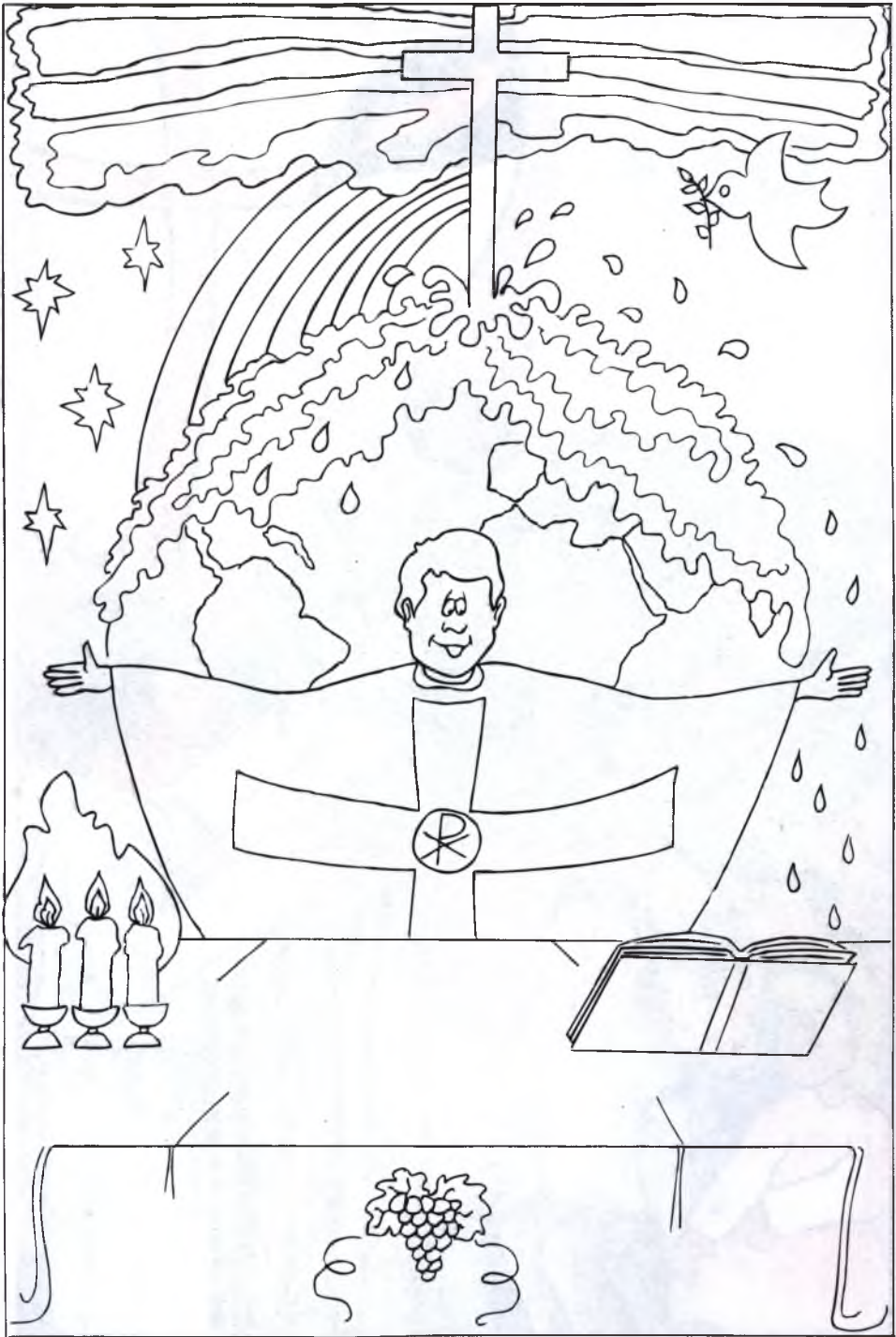

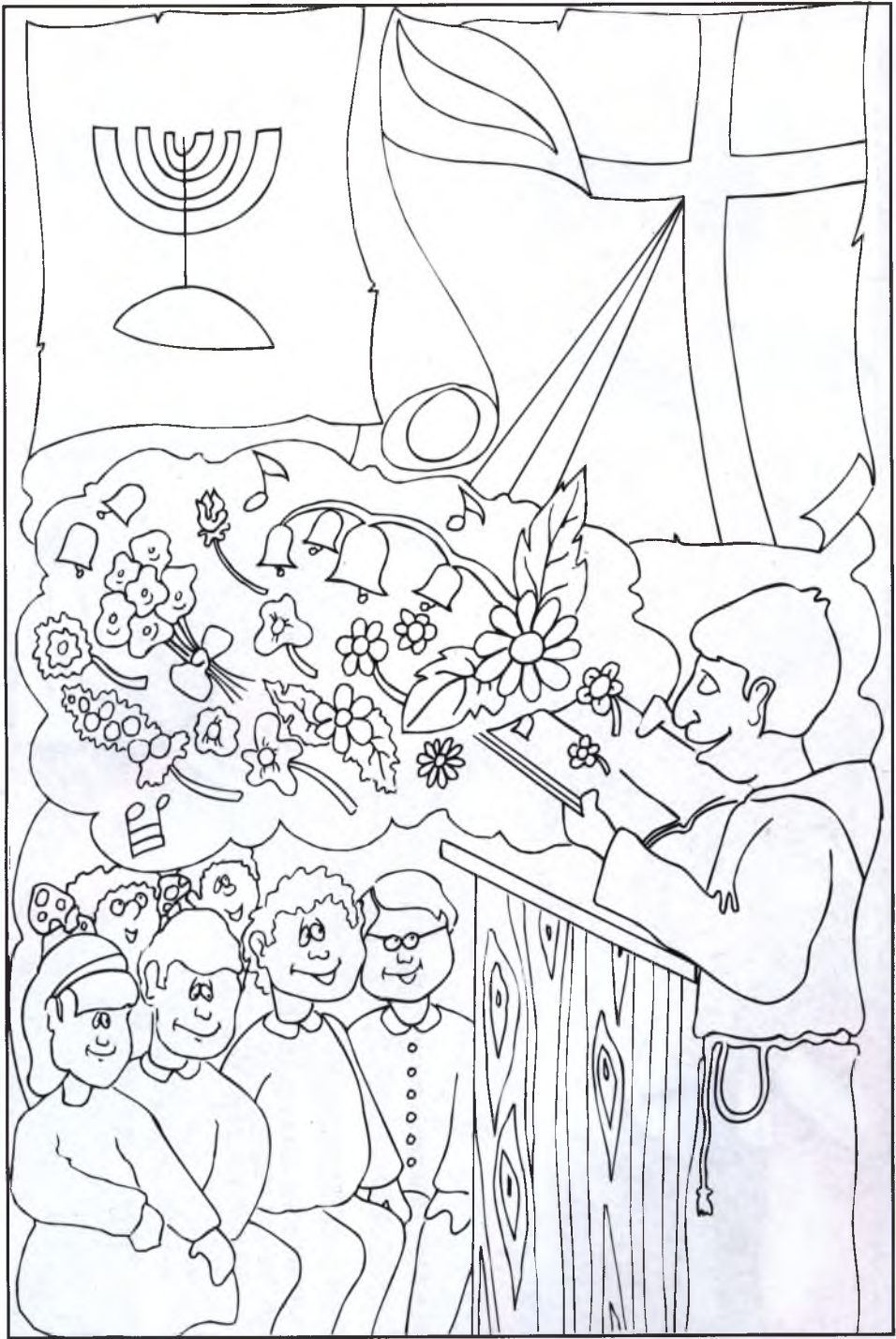

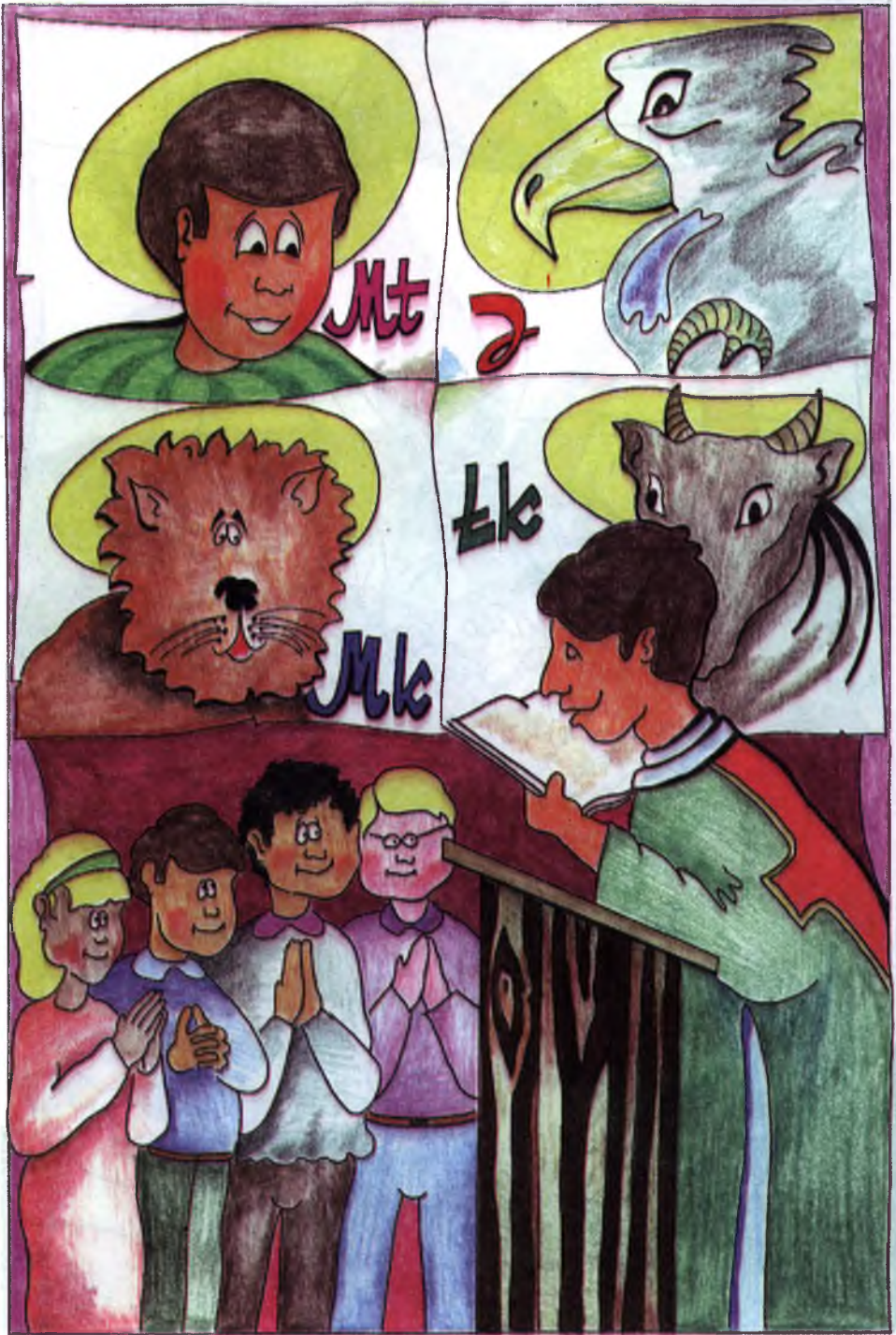

Temat nr 15

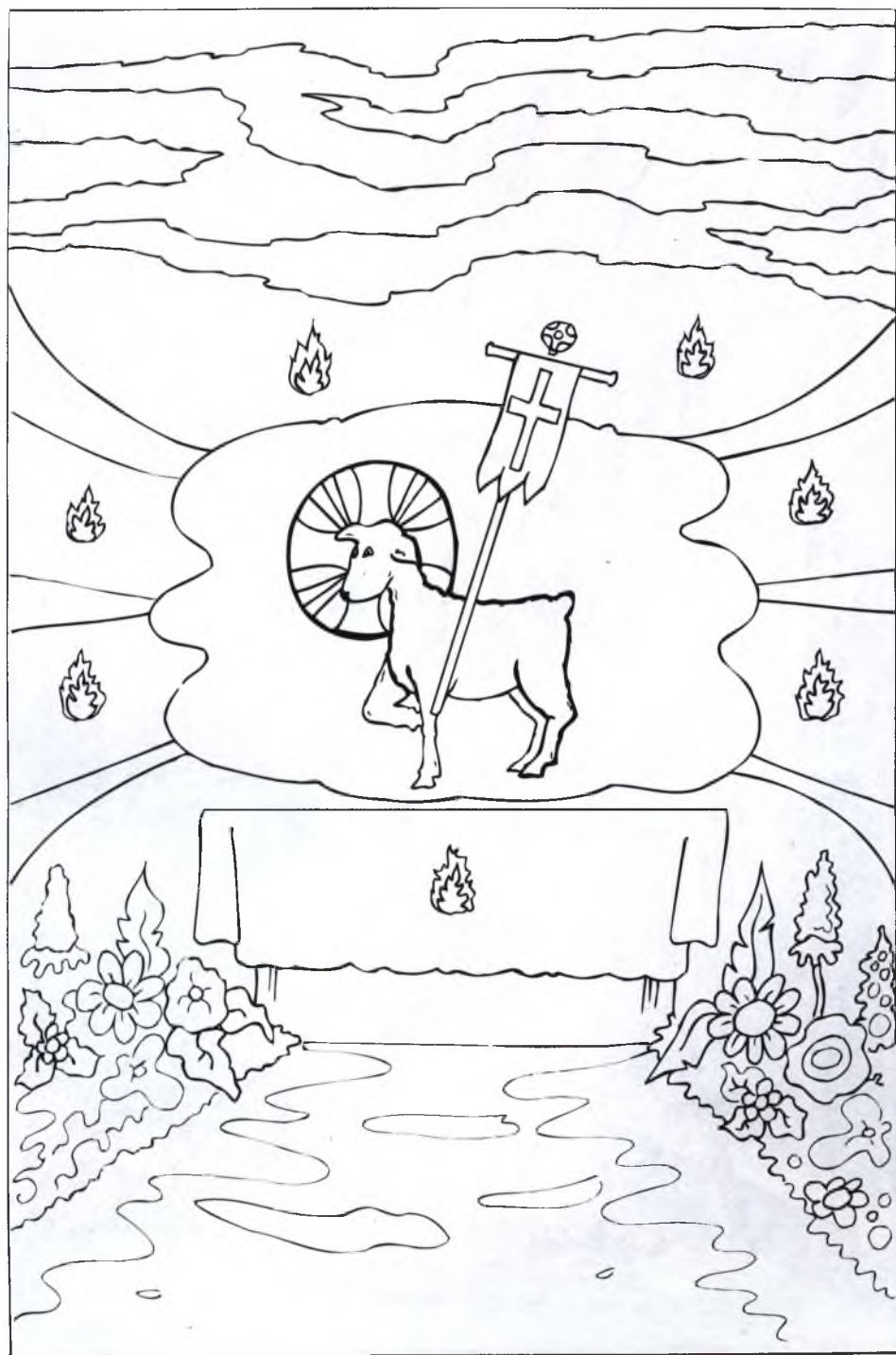

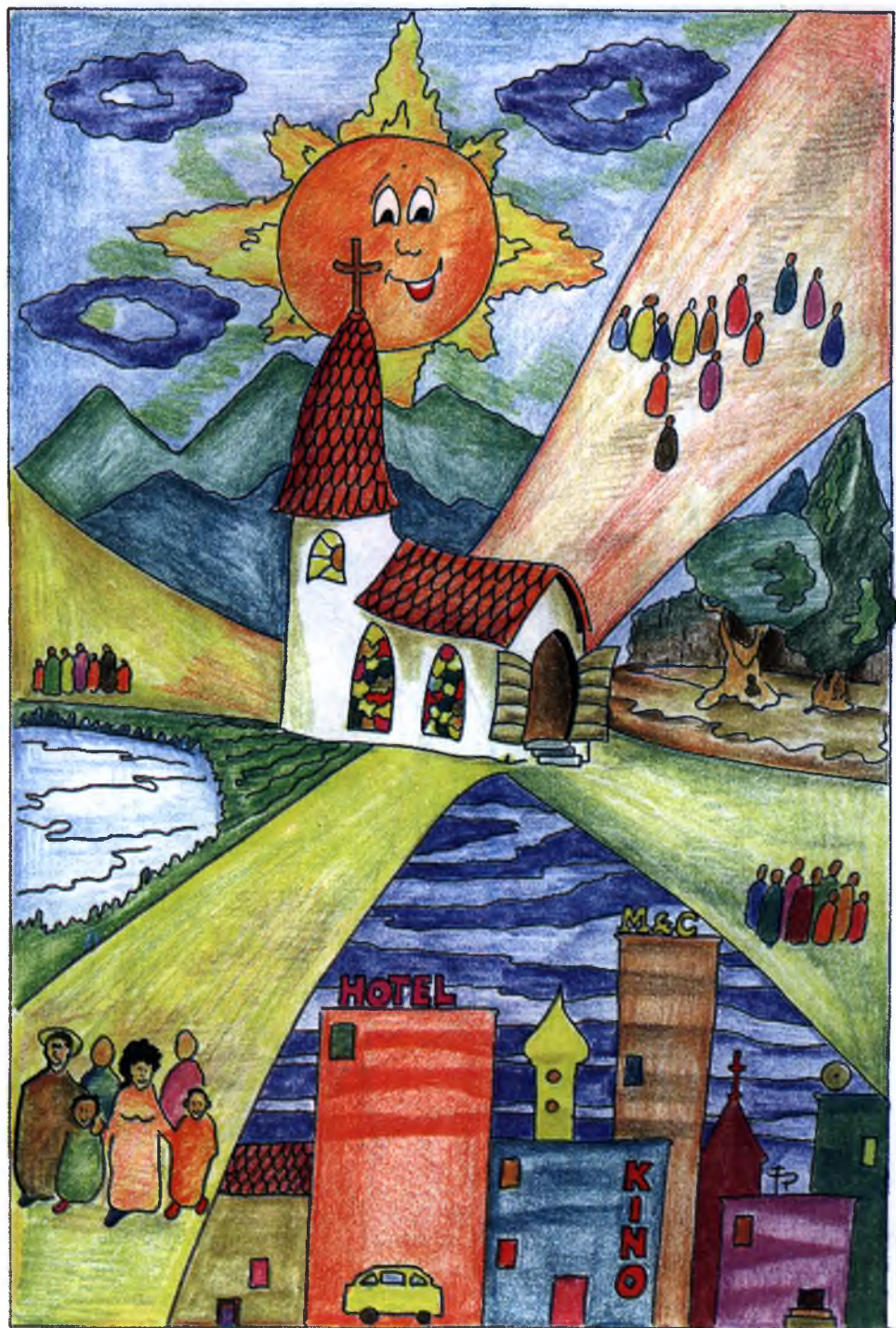

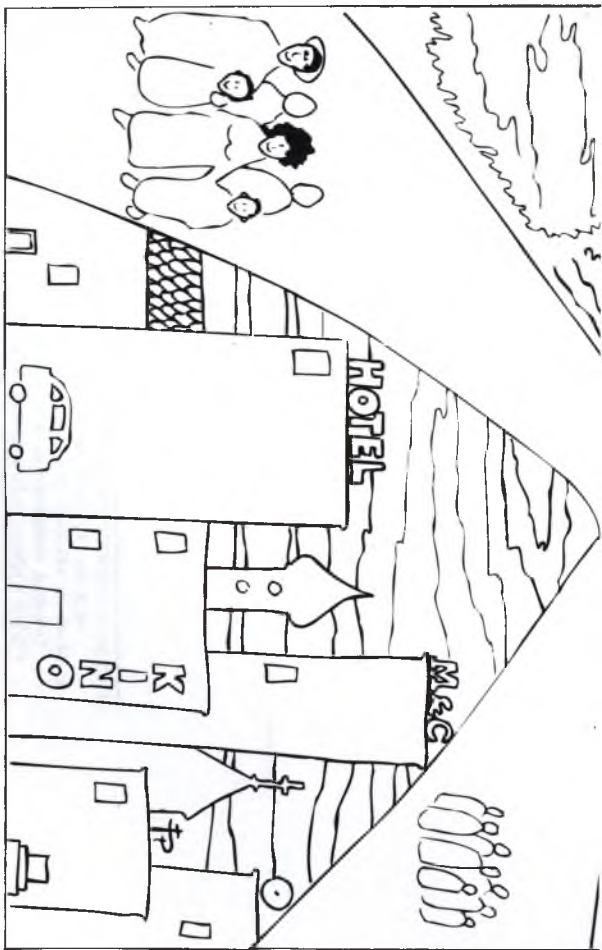

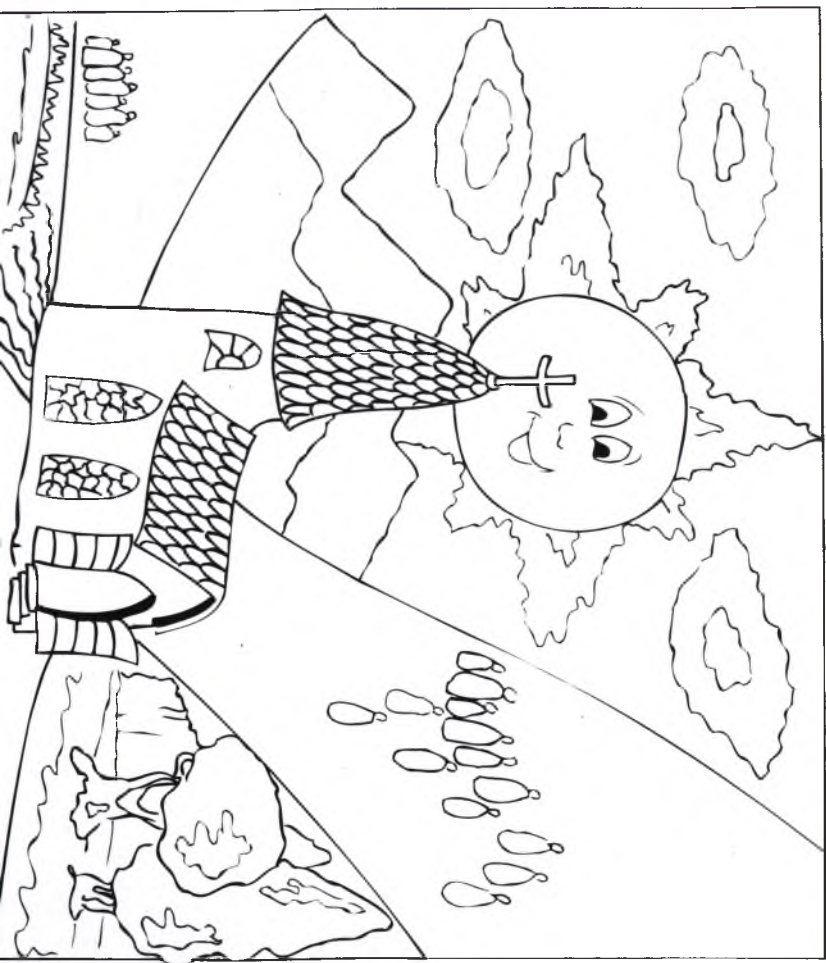

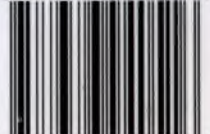

Przewodnik po Mszy św. dla dzieci, autorstwa o. Zygmunta Chmielarza OP, stanowi wprowadzenie w misterium i istotę nabożeństwa liturgicznego – bezkrwawej ofiary składanej Bogu na pamiątkę Męki i Zmartwychwstania Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przewodnik w prosty i zrozumiały sposób przybliży i wyjaśnia dzieciom poszczególne części Mszy św. Książeczka zawiera 19 rozdziałów. Do każdego z nich dołączony jest kolorowy rysunek oraz grafika, którą dziecko może kolorować według własnego uznania. Przewodnik po Mszy św. jest pomocniczym materiałem dydaktycznym do nauki religii.

ISBN 83-86940-51-4

9 788386 940516 >